

fra og med den dag, hvor arbejdsgiveren skulle have haft sygemeldingen i hænde, og til og med den dag, hvor arbejdsgiveren har modtaget sygemeldingen. Dette gælder dog ikke, hvis der foreligger en rimelig grund til, at lønmodtageren ikke har opfyldt kravet, eller hvis arbejdsgiveren ikke senest 2. arbejdsdag efter den dag, hvor dokumentationen skulle have været arbejdsgiveren i hænde, gør indsigelse over for lønmodtageren mod dokumentationens form eller forsinkelse.«

19. § 36, stk. 4 og 5, ophæves.

20. Efter § 36 indsættes:

»§ 36 a. En arbejdsgiver kan forlange en lægeerklæring, en såkaldt mulighedserklæring, af en lønmodtager ved kortvarigt, ved gentaget og ved langvarigt sygefravær. Lægeerklæringen har til formål at bidrage til, at lønmodtageren fastholdes i arbejde. Lægeerklæringen består af to dele.

Stk. 2. Arbejdsgiveren og lønmodtageren udfylder i fællesskab første del af erklæringen på baggrund af en samtale. I erklæringen beskrives medarbejderens funktionsnedsættelser, påvirkede jobfunktioner og eventuelle skåneinitiativer aftalt mellem arbejdsgiver og lønmodtager.

Stk. 3. Lægen udfylder anden del af erklæringen på baggrund af en samtale med lønmodtageren og oplysningerne i den første del af erklæringen. Denne del indeholder lægens vurdering af arbejdsgiverens og lønmodtagerens beskrivelse af funktionsnedsættelse og arbejdsmuligheder, lægens forslag til skåneinitiativer og forventet varighed af den periode, hvor arbejdet skal tilpasses eller helt eller delvist fravær fra arbejdet anses for påkrævet.

Stk. 4. Arbejdsgiveren kan forlange lægeerklæringen udarbejdet på et hvilket som helst tidspunkt i lønmodtagerens sygeforløb eller i tilknytning til et forløb med gentagne sygemeldinger. Erklæringen skal afgives på en blanket godkendt af Arbejdsmarkedsstyrelsen. Erklæringen betales af arbejdsgiveren.

Stk. 5. Arbejdsgiveren skal indkalde lønmodtageren til samtalen efter stk. 2 med et rimeligt varsel. Lønmodtageren har pligt til at møde op til samtalen. Hvis lønmodtageren ikke kan møde op på grund af sygdommen, kan samtalen holdes telefonisk, hvis sygdommen tillader det. Hvis lønmodtageren ikke deltager i samtalen, bortfalder lønmodtagerens ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren fra og med den dag, hvor lønmodtageren skulle have deltaget i samtalen, og til og med den

dag, hvor samtalen gennemføres. Dette gælder dog ikke, hvis der er en rimelig grund til, at lønmodtageren ikke deltager i samtalen.

Stk. 6. Arbejdsgiveren kan fastsætte en rimelig frist for, hvornår lægeerklæringen skal være arbejdsgiveren i hænde. Afleveres erklæringen ikke inden for fristen, bortfalder lønmodtagerens ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren fra og med den dag, hvor arbejdsgiveren skulle have haft erklæringen i hænde, og til og med den dag, hvor arbejdsgiveren modtager erklæringen. Dette gælder dog ikke, hvis der er en rimelig grund til, at lægeerklæringen ikke er arbejdsgiveren i hænde inden for fristen.«

21. § 37 ophæves.

22. § 53, stk. 2, nr. 3, affattes således:

»3) lønmodtagere, der er berettiget til sygedagpenge på grund af delvis uarbejdsdygtighed, og hvor arbejdsgiveren ikke tilbyder deltidsbeskæftigelse.«

23. I § 62, stk. 2, ændres »52« til: »8«.

24. I § 62 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Staten affholder 35 pct. af kommunens udgifter til sygedagpenge fra og med 9. uge og til og med 52. uge regnet fra 1. sygedag i det aktuelle sygefravær og ansættelsesforhold. Er den sygemeldte i perioden vendt gradvis tilbage i arbejde eller i tilbud efter kapitel 10-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, affholder staten dog 65 pct. af kommunens udgifter fra det tidspunkt, hvor den sygemeldte påbegynder arbejde eller tilbud.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

25. I § 62 indsættes efter stk. 4, der bliver stk. 5, som stk. 6 og 7:

»Stk. 6. Staten affholder 65 pct. af kommunens udgifter til sygedagpenge efter § 53, stk. 2, nr. 3, i op til 13 uger regnet fra det tidspunkt, hvor kommunen får oplyst, at der ikke kan ske gradvis tilbagevenden til arbejdet.

Stk. 7. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvornår kommunerne opfylder betingelserne for at få 65 pct. refusion efter stk. 3.«

26. I § 77 indsættes som stk. 2 og 3:

»Stk. 2. Kommunens henvisning til andre aktører efter denne lov kan indbringes for Beskæftigelsesankenævnet.